

La reforma de l'Estatut balear només serà possible si el president del Govern, Jaume Matas, convoca una reunió entre tots els partits, al màxim nivell, per desbloquejar el procés. En el moment de tancar aquesta edició –dijous dia 30 al matí– no es coneix si es produirà la reunió i, en el seu cas, quan. És l'única via que podria desencallar el procés de reforma, ja que la ponència parlamentària s'ha demostrat completament inútil per arribar a un acord.

Bloqueig. El bloqueig actual, esdevingut la setmana passada, no és el primer que pateix el procés reformador. De fet, des de l'octubre del 2005 la ponència parlamentària ha estat més temps inactiva que fent feina. Aleshores el PSOE acusà el PP de no voler avançar en la reforma perquè no deia sobre què volia negociar exactament; en conseqüència, anuncià que no participaria més en la ponència. Per la seva banda, Matas anuncià que mentre no es conegués en què quedava l'Estatut català –el seu referent–, calia “una moratòria reformadora”. La ponència deixà de reunir-se. La primera setmana de desembre, a instàncies del PSM, el PP convocà una reunió de partits per mirar

L'Estatut balear s'encalla

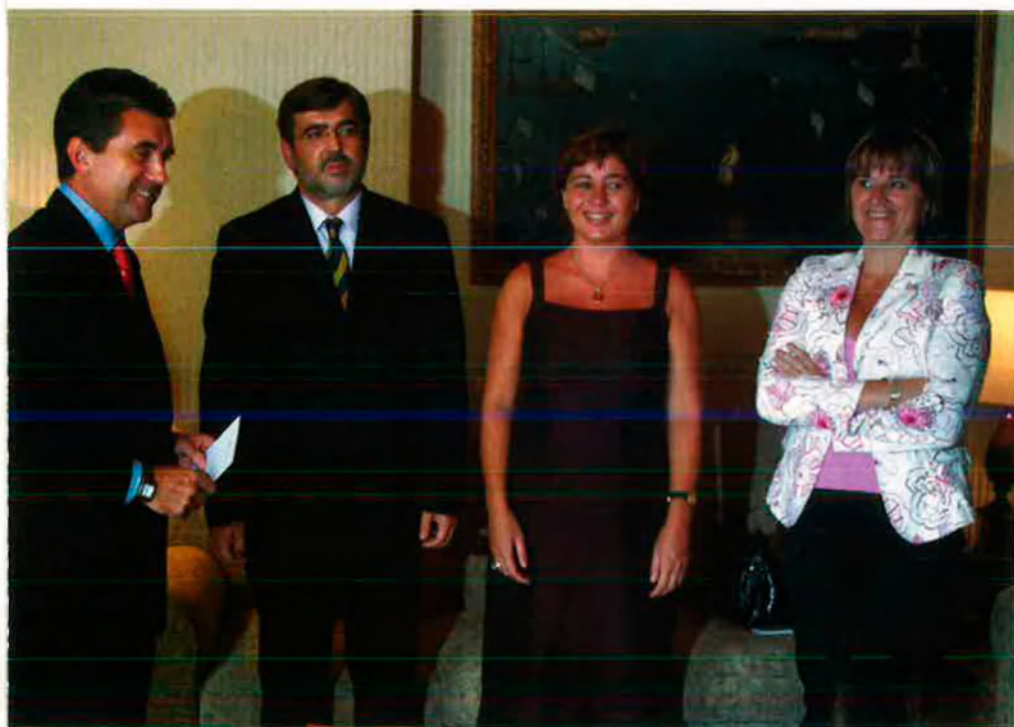
El procés de reforma de l'Estatut illenc s'ha tornat a encallar, per enèsima vegada.

de desbloquejar la situació. L'acord consistí a convocar la ponència immediatament. Però no es va complir. Passaren les festes de Nadal. Una nova reunió de partits a final del mes de gener acordà un altre cop de convocar immediatament la ponència, amb l'1 de març –diada de Balears– com a data límit per enllestir la reforma en primera lectura. El termini s'exhaurí i no hi hagué acord. Tot i això es va continuar nego-

ciant i a les reunions dels dies 9 i 10 de març les posicions de PP i PSOE sobre finançament s'acostaren molt. Tant el coordinador de la ponència, Joan Huguet, del PP, com la cap del grup negociador del PSOE, Francina Armengol, explicaren en públic que les diferències eren mínimes i es mostraren confiats que seria possible arribar ràpidament a un acord. Tanmateix, Armengol confessava a aquest setmanari que mantenia un dubte important: “Em fa l'efecte que Matas no vol aprovar l'Estatut de moment per ordres del PP estatal.” A la setmana següent el president Matas deia que no era tan important quan s'aprovava l'Estatut sinó que s'aprovava. Obria la porta, doncs, a la possibilitat que la reforma no fos vigent fins després de les pròximes eleccions. Que s'aprovés a Balears durant aquesta legislatura autonòmica però que arribés a Madrid l'any que ve. Així i tot, Matas deia que confiava a arribar a un acord en un període curt de temps. Uns dies més tard una altra vegada semblà imminent l'entesa entre PP i PSOE, que acostaren tant les posicions que la premsa de Palma donà per fet, el dia 22, l'acord immediat.

Però aquesta entesa s'esvaí en la reunió que la ponència va mantenir el 29 de març. L'escletxa que separava conservadors i socialistes pel finançament –com encabir tècnicament el “deute històric” que reclama el PP– de sobte s'amplià novament a altres temes. Segons els membres de l'oposició, la posició dels conservadors en aquesta reunió significava que no solament seguia encara obert el finançament sinó que es reobria el gruix de la reforma. No hi havia acord ni sobre la carta dels drets i deures dels ciutadans, ni sobre les competències que calia incorporar, ni sobre el model audiovisual... El PSOE, per boca d'Armengol, anuncià que “davant les tàctiques dilatòries del PP no cal seguir convocant la ponència” i reclamà una reunió de tots els grups amb el president Matas. L'endemà, el PSM, UM i EU-Verds se sumaren a la petició socialista.

Fins que el president convoqui la reunió al màxim nivell, doncs, la reforma de l'Estatut balear continua en punt mort.

D'esquerra a dreta, Jaume Matas, Francesc Antich, Francina Armengol i Rosa Estaràs, durant la darrera cimera entre el PSOE balear i el Govern del PP. Ara l'oposició demana una reunió d'igual nivell, però entre tots els grups per desbloquejar la reforma de l'Estatut.

Miquel Payeras